

HLAVNÍ TÉMA

ÚSKALÍ SPOJENÁ SE SJEDNÁNÍM VÍCE DRUHŮ PRÁCE V PRACOVNÍ SMLOUVĚ

Zaměstnavatelé často chtějí mít možnost využívat své zaměstnance k rozmanitým činnostem. Právní úprava jim v tomto směru umožňuje si v pracovní smlouvě sjednat i více než jeden druh práce. V praxi se ale může takové nastavení zaměstnavateli vymstít.

Na více druhů práce v pracovní smlouvě doplatí zaměstnavatel v případě, kterým se zabýval Nejvyšší soud v rozsudku sp. zn. 21 Cdo 3240/2015 ze dne 14. 7. 2016. V projednávané věci zaměstnankyně vykonávala pro zaměstnavatele práci na pozici „laborant, řidič“. V průběhu trvání pracovního poměru nabyl účinnosti zákon, který stanovil kvalifikační předpoklady pro výkon práce zdravotních laborantů. Zaměstnankyně, která u zaměstnavatele vykonávala převážně činnost laborantky a jako řidička pouze narázově svázela biologické vzorky, zákonem požadovanou kvalifikaci pro práci zdravotní laborantky nezískala, byť se o to dvakrát pokusila.

Zaměstnavatel dal následně zaměstnankyni výpověď podle ustanovení § 52 písm. f) zákoníku práce pro nesplňování předpokladů stanovených právními předpisy pro výkon sjednané práce. Právě zde ovšem vyvstal problém. Zatímco zaměstnankyně prokazatelně nesplňovala zákonné předpoklady pro práci laborantky, nic jí nebránilo nadále vykonávat práci řidičky.

Za situace, kdy má podle pracovní smlouvy zaměstnanec vykonávat více druhů práce a nesplňuje předpoklady stanovené právními předpisy ve vztahu jen k některému z nich, má zaměstnavatel podle soudu možnost přidělovat zaměstnanci práci odpovídající těm druhům práce, jichž se nesplňování předpokladů netýká.

Nejvyšší soud konkrétně uvedl, že: „Zaměstnavatel totiž nemusí vůči zaměstnanci, s nímž sjednal více druhů práce, plnit svou povinnost přidělovat mu práci podle pracovní smlouvy [§ 38 odst. 1 písm. a) zák. práce] jen přidělováním všech sjednaných druhů práce současně; stačí, že zaměstnanci přiděluje práci odpovídající alespoň jednomu z nich. Může-li zaměstnavatel vzhledem ke sjednaným pracovním

podmínkám přidělovat zaměstnanci jinou práci než tu, pro jejíž výkon nesplňuje předpoklady stanovené právními předpisy, není nesplňování těchto předpokladů důvodem k rozvázání pracovního poměru výpovědí zaměstnavatele, je-li zaměstnanec způsobilý konat předepsaným způsobem jinou z více sjednaných prací.“

Nejvyšší soud tedy dospěl k závěru, že zaměstnavatel nemůže dát zaměstnanci výpověď z důvodu nesplňování předpokladů stanovených právními předpisy pro výkon sjednané práce, jestliže zaměstnanec tyto předpoklady nesplňuje jen ve vztahu k jednomu z více sjednaných druhů práce.

Na uvedeném verdiktu nic nezměnil ani fakt, že zaměstnavatel neměl pro zaměstnance dostatek práce, a tedy zaměstnance, který by vykonával pouze jeden ze sjednaných druhů práce, nepotřeboval. Takový případ totiž řešil Nejvyšší soud v novějším rozsudku sp. zn. 21 Cdo 4654/2017 ze dne 13. 11. 2018. V daném případě pracoval zaměstnanec jednak jako „učitel“ (s pracovním úvazkem 0,525), jednak jako „řidič, údržbář“ (s pracovním úvazkem 0,475). Změnou zákona přestal splňovat kvalifikační předpoklady pro práci učitele.

V této souvislosti se zaměstnavatel pokusil zaměstnanci udělit „částečnou výpověď“ pro nesplňování předpokladů jen ve vztahu k práci učitele. Ani tentokrát však zaměstnavatel nepochodil. Nejvyšší soud nejprve připomněl, že zaměstnavatel nemůže dát zaměstnanci výpověď z důvodu nesplňování předpokladů stanovených právními předpisy pro výkon sjednané práce, jestliže zaměstnanec tyto předpoklady nesplňuje jen ve vztahu k jednomu z více sjednaných druhů práce, a současně odmítá i možnost výpovědi jen ve vztahu k jednomu z více druhů práce. Částečná výpověď je podle soudu pouze jednáním směřujícím k jednostranné změně obsahu stávajícího pracovního poměru, která je možná jen v případech stanovených zákonem. Ani částečná výpověď tedy není pro zaměstnavatele řešením.

Problematikou výpovědi při více sjednaných druhů práce se Nejvyšší soud zabýval i v rozsudku sp. zn. 21 Cdo 670/2019 ze dne 5. 9. 2019, tentokrát z hlediska zdravotní způsobilosti k práci.

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Ing. Ladislav Karas, LL.M. | Mgr. Václav Bělohoubek
KPMG Legal

Na právním portálu Právní prostor.cz naleznete v nejbližších 14 dnech i tato témata:

Nové trendy ve sledování zaměstnanců

Lidská práva a rozhodování v referendu

Smlouva o realitním zprostředkování v judikatuře

Zelená dohoda pro Evropu aneb mapa nové regulace

WWW.PRAVNIPROSTOR.CZ

STRUČNĚ

ROZSÁHLÁ NOVELA ZÁKONÍKU PRÁCE PŘEDLOŽENA SNĚMOVNĚ

Vláda schválila dne 16. 12. 2019 připravovanou rozsáhlou novelu zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále jen „zákoník práce“), o níž jsme již dříve informovali, přičemž byl návrh k projednání Poslanecké sněmovně předložen dne 2. 1. 2020, dne 24. 1. 2020 proběhlo 1. čtení a návrh zákona byl přikázán k projednání výborům.

[celý článek](#)

NUTNÁ OBRANA NUTNÉ OBRANY - I. ČÁST

V trestním právu je málo témat, která vzbuzují tak časté a tak silné emocionální debaty ve veřejnosti, jako je tomu u institutu nutné obrany. Přičítám to pocitu, že právě toto ustanovení, je-li probíráno v libovolné společnosti, ukáže přístup konkrétního člověka ke světu kolem něj. Jak se staví k případné individuální odpovědnosti za vlastní bezpečnost, či jak moc spoléhá na sílu státu a společnosti vynutit si klid na svém území.

[celý článek](#)

K NĚKTERÝM PROBLÉMŮM ŽALOB PROTI ČESKÉ REPUBLICE

Uplatňování nároku vyplývajícího z odpovědnosti České republiky a územních samosprávných celků za škodu způsobenou při výkonu státní, resp. veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem může přinášet nemalé problémy. K vyvarování se základních procesněprávních omylů slouží následující text.

[celý článek](#)

10. ročník

ODBORNÝ KONGRES

PRÁVNÍ PROSTOR 2020

28. - 29. dubna 2020

Nové vize v právu

kongrespravni prostor.cz

REGISTROVAT SE

PRÁVO ZAMĚSTNAVATELE NA NARUŠENÍ LISTOVNÍHO TAJEMSTVÍ

Právní předpisy důrazně ukládají všem povinnost neotevírat soukromou poštu, pokud nejsou jejími adresáty. Jak má tedy postupovat zaměstnavatel, pokud je na pracoviště doručena pošta adresovaná zaměstnanci, který je např. dlouhodobě nepřítomen nebo již pro zaměstnavatele nepracuje a zároveň má podezření, že pošta může obsahovat důležitou informaci pro vlastní činnost zaměstnavatele?

Pokud má zaměstnavatel podezření, že by mu z důvodu prodlení mohla vzniknout vážná újma, má možnost poštu otevřít i bez výslovného zákonného zmocnění? Článek 13 Listiny základních práv a svobod („Listina“) stanoví, že nikdo nesmí porušit listovní tajemství, ani tajemství jiných písemností a záznamů, ať již uchovávaných v soukromí, nebo zasílaných poštou anebo jiným způsobem, s výjimkou

případů a způsobem, které stanoví zákon. To platí rovněž v případě zpráv podávaných telefonem, telegrafem nebo jiným podobným zařízením (tedy např. i e-mailem).

Jak vyplývá z výše uvedeného článku 13 Listiny, narušit listovní tajemství lze pouze v případech a způsobem, které stanoví zákon. Pro zaměstnavatele je potom tímto zákonem zejména zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů („zákoník práce“). Dle § 316 odst. 1 zákoníku práce zaměstnanci nesmějí bez souhlasu zaměstnavatele užívat pro svou osobní potřebu výrobní a pracovní prostředky zaměstnavatele včetně výpočetní techniky či jeho telekomunikačních zařízení. Dodržování zákazu podle věty první je zaměstnavatel oprávněn přiměřeným způsobem kontrolovat. Odstavec druhý téhož paragrafu říká, že zaměstnavatel nesmí bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí

zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobuje zaměstnance otevřenému nebo skrytému sledování, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci.

Takto ústavně zaručená ochrana soukromí je dále rozvedena v právu podústavním, zejména v jeho soukromoprávní části – viz § 86 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle kterého: „Nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod. Zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo pořizovat o tom zvukový nebo obrazový záznam, využívat takové či jiné záznamy pořízené o soukromém životě člověka třetí osobou, nebo takové záznamy o jeho soukromém životě šířit.“

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Lukáš Pruška | Mgr. Jakub Hanák | LAWYA

JUDIKATURA

ÚROKY Z PRODLENÍ A NÁHRADA ÚJMY

II. senát Ústavního soudu (soudce zpravodaj Ludvík David) vyhověl ústavní stížnosti a zrušil usnesení Nejvyššího soudu a výrok I. rozsudku Vrchního soudu v Olomouci, neboť jimi byl porušen princip kontradiktornosti řízení podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, jakož i právo stěžovatelek na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života podle čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, spolu s právem na život podle čl. 2 téže Úmluvy.

Chlapec ve věku 15 let se v listopadu roku 2005 podrobil plánované a z pohledu lékařské vědy rutinní laparoskopické operaci, lékař se však při operačním zákroku i následné péči dopustil několika zásadních selhání, v jejichž důsledku došlo k jeho úmrtí. Stěžovatelky (matka a sestra zemřelého) se prostřednictvím žaloby domáhaly u Krajského soudu v Ostravě náhrady nemajetkové újmy podle § 13 odst. 2 zák. č. 40/1964 Sb. („starý“ občanský zákoník, dále jen OZ), proti žalovanému Olomouckému kraji a Nemocnici Olomouckého kraje, a.s. (právní nástupce zrušené Nemocnice Prostějov, p. o.). V této věci již Ústavní soud rozhodoval. Po zásahu Ústavního soudu bylo přiznáno, resp. z části zaplacené, stěžovatelkám odškodnění ve výši 1.700.000 Kč (matce zemřelého), resp. 1 000 000 Kč (sestře zemřelého).

Nyní projednávaná věc se týká výhradně úroků z prodlení s placením peněžité náhrady za způsobenou nemajetkovou újmu na osobnostních právech, které obecné soudy odmítly stěžovatelkám přiznat. Stěžovatelky ve své ústavní stížnosti zejména namítaly, že nepřiznáním úroků z prodlení se zaplacením peněžní náhrady ztrácí satisfakce jako prostředek ochrany osobnostních práv mnoho ze své efektivity a brání naplnění funkcí náhrady za způsobenou nemajetkovou újmu. Původce zásahu totiž může zaplacení náhrady i přes její případné uplatnění u soudu zcela bez následků odkládat.

Ústavní soud dospěl k závěru, že ústavní stížnost je důvodná.

[celý článek](#)

HÁJITELNÁ TVRZENÍ

II. senát Ústavního soudu (soudce zpravodaj Ludvík David) vyhověl ústavní stížnosti a zrušil usnesení Policie České republiky, usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a vyzumění Městského státního zastupitelství v Praze, neboť jimi bylo porušeno základní právo stěžovatele na účinné vyšetřování vyplývající z čl. 7 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Náhodně projíždějící policejní hlídka přivolala stěžovateli záchrannou službu, neboť jevil známky náhlé nevolnosti. Stěžovatel však po příjezdu do nemocnice nebyl ošetřen, protože se dle výpovědí svědků choval hrubě a nespolupracoval. Poté byl stěžovatel přivolanou hlídkou městské policie vyvezen z objektu ven, kde byl po dalším incidentu pomocí hmatů a chvatů svalen na zem, spoután a odvezen na služebnu. Z té byl později opět převezen rychlou záchrannou službou do jiného nemocničního zařízení. Byl ošetřen a byla mu rovněž provedena řada testů a vyšetření, která prokázala nejrůznější poranění; ta mu podle tvrzení stěžovatele způsobila policie. O několik dnů později následovala hospitalizace. V reakci na tyto události podal stěžovatel trestní oznámení; policejní orgán usnesením věc odložil. Stěžovatel se proti tomuto rozhodnutí neúspěšně bránil nejprve stížností u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, a posléze i u Městského státního zastupitelství. Poté se obrátil na Ústavní soud. Ústavní soud dospěl k závěru, že jeho ústavní stížnost je důvodná.

Ačkoli stěžovatel vznesl hájitelné tvrzení, že byl podroben špatnému zacházení se strany strážníků městské policie, příslušné orgány se jeho tvrzeními zabývaly pouze povrchně, nezajistily řadu esenciálních důkazů, jež by byly s to přispět k objasnění věci, příp. zajištěné důkazy hodnotily nezřídka předsudečně, nekriticky a laicky (bez náležitých odborných znalostí). Jejich postup proto nedostal požadavku nestrannosti a požadavku důkladnosti a dostatečnosti vyšetřování.

Přitom však to, jakým způsobem se orgány státu dokážou vyrovnat s případy tvrzeného policejního násilí a případně také se souvisejícím nařčením z garantování beztrestnosti příslušníkům moci veřejné, je pomyslným lakmusovým papírkem jejich kvality, odbornosti a vyspělosti.

[celý článek](#)

ROZHOVOR

RADIM BOHÁČ

Radim Boháč je odbornou veřejností vnímán jako jeden z předních expertů na daňové právo. Když se na něj zeptáte studentů Právnické fakulty UK, zjistíte, že je zároveň velmi oblíbeným pedagogem, jehož metody výuky probouzejí ve studentech zájem o obor, který svou složitostí v našem právním řádu poměrně vyniká. Fakulta mu ale vděčí i za mnohé další. O jeho zkušenostech s působením v odborných orgánech Ministerstva financí a Legislativní rady vlády, pedagogické činnosti, ale i o fungování fakultní politiky se dočtete v dnešním rozhovoru.

Finanční právo patří mezi poslední předměty, se kterými se u nás studenti na právnických fakultách setkávají. Navíc, omluvte můj subjektivní pocit, není v jejich myslí, koneckonců ani v myslí běžných lidí, spojeno s něčím zajímavým. Je to jedna z posledních zkoušek, kterou student na fakultě složí, než je propuštěn ke státnicím a do profesního života. Jak se stalo, že jste se vydal zrovna touto cestou?

Vždy jsem tíhnul k veřejnému právu, zajímalo mě právo správní i trestní, na katedře trestního práva jsem si dokonce zadal diplomovou práci. Ve čtvrtém ročníku začala výuka finančního práva a s tím spojené počítání příkladů na seminářích, což mě bavilo. Na popud mě seminární vyučující prof. Markové, která patrně vnímala, že jsem na seminářích aktivní, jsem se přihlásil do konkurzu na pomocnou vědeckou sílu a byl jsem vybrán. Tak začalo mé působení na katedře.

Jaké bylo téma té diplomové práce?

Trest obecně prospěšných prací a jeho výkon. Tehdy to s výběrem i zápisem bylo jinak, na témata se stála fronta na chodbě a já byl rád, že se mi podařilo toto téma získat.

pokračování na straně 3

MZDOVÁ KONFERENCE 2020

>> 3. 3. 2020 / Olomouc <<

účetní-portal.cz
když chceš vědět víc

CELÝ DEN JEN O MZDÁCH.
POJĎTE HO S NÁMI PROŽÍT.

ZÁKON O PRÁVU NA DIGITÁLNÍ SLUŽBY

Dne 17. 1. 2020 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 12/2020 Sb. zákon o právu na digitální služby a o změně některých zákonů.

V podrobnostech upravuje právo fyzických a právnických osob na poskytnutí digitálních služeb orgány veřejné moci při výkonu jejich působnosti, právo fyzických a právnických osob činit digitální úkony, povinnost orgánů veřejné moci poskytovat digitální služby a přijímat digitální úkony, a nakonec některá další práva a povinnosti související s poskytováním digitálních služeb.

Důvodová zpráva vysvětluje, že hlavním cílem nového zákona je zásadním způsobem posílit práva fyzických a právnických osob v pozici uživatelů služeb na poskytnutí služeb orgánů veřejné moci elektronicky, tedy formou digitálních služeb. Jde o reakci na dosavadní stav, kdy ucelená právní úprava postavení uživatelů služeb při poskytování služeb orgány veřejné moci neexistovala. Zákonodárce usoudil, že stav, kdy neexistuje žádný relevantní a státem garantovaný přehled služeb orgánů veřejné moci, na které má de facto každá osoba při splnění příslušných předpokladů právo a které je orgán veřejné moci povinen poskytnout, je nežádoucí, a přijetím nového zákona projevil snahu tento stav změnit a poskytnout prostřednictvím nového zákona uživatelům služeb nejen větší právní jistotu při využívání digitálních služeb, ale i právní nárok na jejich poskytnutí.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

NOVELA ZÁKONA O PODMÍNKÁCH OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ A ENERGETICKÉHO ZÁKONA

Dne 3. 1. 2020 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 1/2020 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Tato rozsáhlá novela mění první z novelizovaných zákonů v bezmála sedmi desítkách změnových bodů, druhý pak ve dvojici. Důvodová zpráva vysvětluje, že zákon o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů zapracovává do české legislativy požadavky plynoucí z evropské směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii. Cílem tzv. evropského systému emisního obchodování (European Union Emissions Trading Scheme – EU ETS) má být podpora snižování emisí skleníkových plynů nákladově efektivním a ekonomicky účinným způsobem, přičemž systém, započítí jehož fungování je datováno do roku 2005, je uskutečňován v rámci jednotlivých obchodovacích období. V současné době přitom probíhá třetí obchodovací období rozprostírající se mezi lety 2013 a 2020.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

NOVELA ZÁKONA O HOSPODAŘENÍ ENERGIÍ

Dne 10. 1. 2020 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 3/2020 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

Důvodová zpráva vysvětluje, že zákon o hospodaření energií transponoval do českého právního řádu tři evropské směrnice, a sice směrnici 2010/30/EU o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (tzv. směrnice o štítkování), směrnici 2010/31/EU o energetické náročnosti budov a směrnici 2012/27/EU o energetické účinnosti. Ty měly stanovit legislativní rámec EU pro zvyšování energetické účinnosti

Český zákon o hospodaření energií pak v návaznosti na tyto směrnice stanovil v dané oblasti právní rámec České republiky, čímž měl na národní úrovni přispět k cíli zvyšování energetické účinnosti EU a k naplňování dílčích závazků v tomto segmentu.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

ČLÁNEK

NEŠVAR MODERNÍ DOBY. JSTE SI JISTÍ, ŽE SE VÁS NETÝKÁ?

Pravděpodobně jste o nich už slyšeli, ale s trochou štěstí se tento problém zatím netýkal přímo Vás – zaměstnavatele. Alespoň podle zkušeností u našich klientů se však šíří rychle a nepříjemné oznámení se může objevit i ve Vašich rukou. Řeč je o tzv. virtuální odborové organizaci. Ta se od té tradiční, kdy alespoň tušíte, kteří z Vašich zaměstnanců iniciovali její vznik a zcela otevřeně či alespoň aktivně s Vámi jednají o svých požadavcích na pracovišti, liší tím, že s Vámi a se svými členy komunikuje především prostřednictvím online světa a dálkových komunikačních prostředků, aniž by se objevila konkrétní osoba označená za odboráře u Vašich dveří.

[číst více na www.pravniprostor.cz](#)

ROZSÁHLÁ NOVELA ZÁKONA O OBCHODNÍCH KORPORACÍCH JE ZA DVEŘMI

Jednodušší složení vkladu u nízké kapitálových společností, zápis konkrétního jednotlivce u právnických osob ve statutárních orgánech do rejstříku nebo rušení neaktivních společností. To vše přináší novela zákona o obchodních korporacích. Začátkem letošního roku snad definitivně zakončí svoji pouť legislativním procesem rozsáhlá novela zákona o obchodních korporacích („ZOK“). Ministerstvo spravedlnosti jako gesční resort shromáždilo podněty odborné i laické a na jejich základě dospělo k závěru, že stávající právní úprava obsahuje některá nedostatečná či nevyhovující řešení.

[číst více na www.pravniprostor.cz](#)

ROZHOVOR

...
Máte představu, co byste dělal, kdybyste nedělal finanční právo?

Vůbec. Já jsem do té doby netušil, co chci dělat, a do oblasti finančního práva jsem se dostal tak nějak samovolně.

Kam jste tedy směřoval po dokončení studia?

Zůstal jsem na fakultě. Do roku 2005 jsem působil na Katedře finančního práva jako interní doktorand, a následně jako odborný asistent. Zároveň jsem tehdy pracoval v advokátní kanceláři. Díky působení na fakultě jsem se v roce 2007 stal členem Komise pro finanční právo Legislativní rady vlády. Na základě členství v této komisi a mého zájmu o daňovou problematiku jsem pak dostal nabídku být coby legislativní expert členem pracovní skupiny ministra financí pro přípravu nového zákona o daních z příjmů.

Vaše působení na Ministerstvu financí je ale pestřejší. Čemu jste tehdy dával a dáváte přednost, ministerstvu nebo fakultě?

V době, kdy jsem na základě členství ve zmíněné pracovní skupině dostal nabídku působit v odboru Daňová legislativa Ministerstva financí, jsem už nepracoval v advokacii a cítil jsem, že potřebuji další působit v praxi. Přijetí této nabídky tedy byla logická volba, přestože jsem věděl, že působení v nově vznikajícím legislativním útvaru bude náročné. Ale za hlavní úvazek jsem vždy považoval a stále považuji fakultu.

Odbor Daňová legislativa na Ministerstvu financí tedy v roce 2010, kdy jste v něm začínal působit, teprve vznikl? Co bylo účelem jeho vytvoření?

Tehdejší náměstek ministra financí měl myšlenku vytvořit útvar specializovaný na daňovou legislativu, v jehož rámci budou právníci psát daňové zákony. Řada daňových odborů se tenkrát vyznačovala tím, že v nich právníci nepůsobili.

[celý rozhovor](#)

Anna Matoušková | redaktorka

HLÍDAČ OCHRANNÝCH ZNÁMEK OCHRANNÉ ZNÁMKY POD KONTROLOU

[VÍCE INFORMACÍ O NOVINCĚ](#)

PRÁVNÍ PROSTOR

Chcete si přečíst i starší čísla časopisu PRÁVNÍ PROSTOR?

Staňte se registrovaným uživatelem portálu a získajte přístup do archivu časopisu

[ZAREGISTROVAT SE](#)